

обраному стилі з усіма елементами, носіями фірмового стилю до виконання колекції фірмового одягу та всіх видів рекламної продукції, буклетів, листівок, плакатів, бігбордів, сувенірів. Корпоративний дух організації буде об'єднаний єдиним стилем в одязі, аксесуарах та предметах, які несуть на собі інформацію про дизайнера та його фірму. Підприємства, ательє, фірми, банки, чекають фахівців з дизайну фірмового стилю, такий дизайн не має рамок, обмежень, кордонів. Завершальним етапом побудови фірмового стилю являється розробка упаковки та сувенірних виробів. Всі ці етапи роботи включені у виконання кваліфікаційної роботи магістра дизайну.

Висновки

Таким чином, можна зробити висновок, що вивчення дизайну фірмового стилю та створення свого авторського являється необхідною умовою для дизайнера, який ставить перед собою мету – досягнути творчого злету та комерційного престижного рівня успішності. На цьому етапі закріплюється позитивне враження від стилю та всіх носіїв, елементів авторського фірмового стилю. Молодий дизайнер навчиться будувати авторський фірмовий стиль будучи студентом КНУТД. Дизайн – це сьогодні та наше майбутнє. Завдяки дизайну фірмового стилю розвивається інтеграція в області графічного мистецтва, рекламного дизайну, дизайну одягу, аксесуарів, сувенірів та інших. Дизайн фірмового стилю це – гарантія успіху, це комунікативні зв'язки та обмін культур в європейській інтеграції, це єдина мова розуміння в області дизайну та інших всіх культурних зв'язків, естетика в житті та гармонія середовища, це нове мислення нових людей, майбутніх фахівців в галузі дизайну.

Надійшла 16.07.2010

УДК 7.012:001.891

БІОНІЧНІ ЗАСОБИ МОДЕЛЮВАННЯ ФОРМИ У ВИКЛАДАННІ КУРСУ «ОСНОВИ ТЕОРІЇ ФОРМОУТВОРЕННЯ» ТА «ПРОЕКТУВАННЯ КОСТЮМА»

Т.В. НІКОЛАСВА, Т.І. НІКОЛАСВА

Київський національний університет технологій та дизайну

У роботі наведено результати науково – методичних розробок, що пропонують введення в навчальний процес принципово нових біонічних засобів моделювання форми костюма, з використанням системно – структурового аналізу аналогових природних форм

У сучасних наукових дослідженнях процесу проектування одягу існує велика різноманітність орієнтування творчих пошуків. Особливим підходом, здатним збагатити розвиток теорії та практики дизайну, відзначається напрямок, що будується на соціальній доцільності використання біонічних принципів формоутворення в дизайні костюма. Цей напрямок оперує досвідом живої природи, використовує її специфічні особливості, принципи побудови, закономірності функціонування та еволюції природних організмів.

Розглядаючи процес розвитку модних тенденцій в проектуванні костюма, ми спостерігаємо, як дизайнери всього світу постійно звертаються в своїх колекціях до біонічної теми. Конструктивні рішення або декоративне оздоблення, орнаментация поверхні чи побудова тектонічної структури, в кожному

творчому прийомі тема природи завжди надихає своїми гармонійними поєднаннями форм, ліній, кольорів, а також функціональністю та здатністю до трансформування.

Об'єкти та методи дослідження

Біонічне проектування вводиться в навчальному процесі підготовки дизайнерів другого року навчання і базується на вивченні курсів: «Основи композиції» та «Проектування». Перспективні засоби біонічного проектування знаходять своє втілення у виконанні курсових робіт та творчих розробок, які представляються на міжнародному конкурсі «Сузір'я каштан».

Особливо актуальним є звернення до біонічних аналогів в пошуках оптимальних та естетичних показників дитячого одягу. Діти якнайбільш близькі до природи та законів її еволюції. Розвиток дитячого організму повністю відповідає головним етапам еволюційного розвитку більшості живих природних об'єктів. Тому, надзвичайно важливим питанням є пошук тектонічної відповідності форми, конструкції та особливостей побудови дитячого костюма біонічним аналогам оточуючого нас природного середовища.

Постановка завдання

В ході наукового дослідження проводиться пошук відповідності конструктивно – декоративних елементів, що вводяться в структуру проектованого дитячого костюма, біонічним аналогам.

Дослідженнями встановлено, що головними визначальними фазами розвитку дитячого організму є часові періоди: від народження - 5÷6 місяців; 5÷6 місяців – 1,5 року; 1,5 роки - 3 роки; 3 роки - 5÷6 років; 5÷6 - 9÷10 років; 9÷10 років - 15÷16 років. Ці фази відзначаються значними змінами наростання активності та усвідомленості функцій руху дитини. Якщо розглянути графічну модель наростання активності рухів та функціонування дитячого організму, стає можливим визначити, що ця закономірність повністю відповідає законам еволюції природних форм. Тобто, умовно вона може бути описана чисельним рядом Фібоначчі, або закономірністю «золотого перетину», де за одиницю ми приймаємо вихідний модуль розвитку рівний 6 місяцям. Кореляція активності рухів дитини біонічним аналогам може бути встановлена у відповідності до наступних етапів:

- обмежено рухомі об'єкти (риби, земноводні, членистоногі) ;
- рухомі біо об'єкти (земноводні, членистоногі, комахи) ;
- активно рухомі об'єкти (комахи, птахи, ссавці).

В кожній групі біонічних аналогів є характерними : відповідна побудова тектонічної структури та її елементів, які забезпечують розвиток ступеня складності та активізації рухів природного об'єкту.

Для першої групи – це переважно м'які, еластичні та пластичні утворення форми, які забезпечують складання – розкладання, вигіни окремих кінцівок, підйом вгору – опускання частин тіла.

Для другої групи активності з'являються елементи, що забезпечують згинання – розгинання кінцівок та всього тіла в різних фронтальних площинах, пересування з опорою на чотири кінцівки. Для третьої групи активності характерним є розвиток елементів, що забезпечують активну рухливість голови, підйом тіла на дві кінцівки, пересування на двох кінцівках, активні рухи суглобів.

Для четвертої групи активності, розвиток елементів тектонічної структури забезпечує активну рухливість кінцівок, пересування та стрибки, вигіни тіла в різноманітних площинах, лазання по вертикальних та горизонтальних опорах, активні повороти та згинання нижніх суглобів кінцівок.

Кожний етап еволюційного розвитку дитини вимагає відповідного забезпечення зручним та функціональним одягом, який не тільки не стримував би активність дитячих рухів, а навпаки, сприяв би розвитку свободи руху та його інтенсивності.

Результати та їх обговорення

Оскільки головними засобами втілення біонічних принципів тектонічної побудови костюма є – властивості матеріалів, з яких він виготовлений, конструктивно – технологічні засоби побудови базової структури та геометрія зовнішньої форми, стає можливим визначенням провідних конструктивно – технологічних елементів, які забезпечать максимальну відповідність проєктованого одягу вимогам вікового розвитку дитини.

Наслідуючи еволюційним принципам розвитку об'єктів природи, які створюють певні структурні елементи, що дозволяють біооб'єктам нарощувати та розвивати свою висхідну форму з еволюцією в часі, конструктивно – технологічні елементи костюма також можуть забезпечити трансформації дитячого одягу, не тільки з метою підвищення його зручності, але й подовження строків пригодності для інтенсивно зростаючого дитячого організму.

Для першої групи класифікації такими тектонічними засобами можуть стати максимальна м'якість та еластичність використовуємих матеріалів, розгортка базової конструктивної основи за біонічними аналогами, що нагадують форму розгорнутої квітки, морської зірки, а також еластичні декоративні вставки в місцях активізації рухів дитини.

Друга група класифікації відзначається більшою рухливою активністю і потребує, окрім достатньо пластичних та еластичних матеріалів, додаткових структурних елементів, що трансформуються в місцях згинання спинки та області живота, під пахвами та під колінами. Пересування переважно на чотирьох кінцівках вимагає введення елементів, які надають додаткової міцності та стійкості до зтирання в області колін та ліктів.

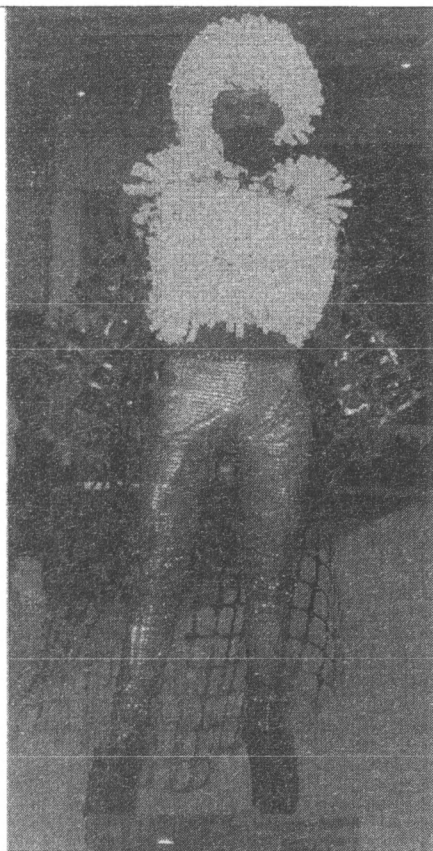
Базові розробки доцільно пов'язувати з тектонічними характеристиками побудови структури земноводних та їх засобів рухливості.

Для третьої групи класифікації найбільш доцільними стають засоби трансформації форми та елементів структури в місцях активних рухів шиї, суглобів рук та ніг, а також структурні елементи, що видозмінюються, відкриваючи форму та збільшуючи її об'єм, при вигінах фігури дитини. Розгортки основи та зовнішні обриси форм одягу базуються на формах та структурі тіла комах, членистоногих, птахів.

Найбільш активна в функціонуванні та рухах четверта група класифікацій, вимагає і найбільш складної тектонічної побудови структури: це і використання специфічних еластичних матеріалів, і введення трансформуючих елементів, що забезпечують не тільки рухливість, але й доцільну функціональність.

В костюмі – це активно трансформуючі форму елементи в місцях суглобів рук та ніг, талії, тазобедрених суглобів, шиї, спини та живота, де рухи відбуваються вже не тільки у фронтальній, але й в інших площинах.

Також вимагають трансформації низки рукавів і штанин, та подовження довжини талії, в зв'язку з активним ростом дитини. Необхідним є також посилення супротиву зтиранням

Побудова принципово нових форм костюма на основі біонічних аналогів

та розривам частин форми на колінах, ліктях та задній частині штанин; зручні засоби розстібання – застібання, які забезпечують швидке одягання та зняття костюма.

Головними засобами трансформації дитячого одягу можуть стати : складчасті та поворотні елементи структури; сітчасті, розтяжні структури; прийоми складання – розкладання конструктивних та декоративних елементів побудови форми костюма.

Висновки

Наукові дослідження виконані в ході пошуку відповідності конструктивно – декоративних елементів дитячого костюма обраним біонічним аналогам, дають можливість набуття студентами дизайнерських спеціальностей принципово нових навичок біотектонічного проектування. Результати досліджень знайшли своє теоретичне втілення у викладанні курсів: «Основи теорії формоутворення костюма» та «Проектування костюма». Практичне втілення наукових досліджень полягає у виконанні курсових робіт з аналізу форм біонічних аналогів та впровадженню їх провідних структурних елементів та зовнішньої форми в макетних проектах, з подальшим втіленням форми в матеріалі, з розробкою конструктивно – технологічних особливостей її побудови та художньо – композиційної виразності образу. На рисунку наведено приклади побудови принципово нових форм костюма на основі біонічних аналогів, які були представлені на міжнародному конкурсі молодих дизайнерів «Сузір'я каштан».

ЛІТЕРАТУРА

1. Козлова Т.В. Ильичева Е.В. Стиль в костюме XX века. – М.: МГУ им. Косыгина, 2003.
2. Петушкова Г.И. Проектирование костюма. – М.: Академия, 2004.
3. Михайленко В.Е., Кашенко А.В. Природа – геометрия – архитектура. –К.: Будівельник, 1981.
4. Ніколасва Т.В. Тектоніка формоутворення костюма. –К.: Арістей, 2008.

Надійшла 16.07.2010

УДК 7.012:011.891

СТРУКТУРА КУРСОВОЇ РОБОТИ З «ОСНОВ ДИЗАЙНУ КОСТЮМА», ЯК СКЛАДОВА ПІДСУМКОВОГО КОНТРОЛЮ ЗНАТЬ БАКАЛАВРІВ ДИЗАЙНУ

Т.В. НІКОЛАЄВА, Т.І. НІКОЛАЄВА

Київський національний університет технологій та дизайну.

У роботі проведений аналіз розвитку біотектонічного підходу до проектування об'єктів, дизайну характерного для різних художніх стилів 20 століття, та його впливу на дизайн костюма, що знайшло втілення у виконанні курсової роботи з «Основами дизайну костюма», яка є складовою підсумкового контролю знань студентів при складанні кваліфікаційного іспиту рівня бакалавр

Виразні за зовнішньою формою та функціонально досконалі природні утворення ще з древніх часів надихали людину на створення оптимальної форми об'єктів середовища її існування. Природні форми та матеріали використовувались у побудові житла, предметів побуту та одягу. Особливо багаті зверненнями до витоків природної тектоніки народне мистецтво, що постійно зберігає свої зв'язки з оточуючим людину світом.